

16 mei 2018

Door Johan Zandstra

RANA

Sinds 2004

Verslag van een bijzondere clubavond het bezoek aan de P.I. in Dordrecht

Samen met RC Nieuwerkerk-Zuid bezoeken we vanavond met een paar leden van onze club de Penitentiare Inrichting in Dordrecht.

Onze voorzitter verwelkomt ons aan de poort van de P.I. (een combinatie van huis van bewaring en gevangenis), waar mensen zitten die nog niet veroordeeld zijn en die hier hun straf uitzitten.

We ontmoeten de manager van het project om gevangenen weer voor te bereiden voor terugkeer in de maatschappij. Hij neemt ons mee naar binnen waar alle gasten onderworpen worden aan een streng doch rechtvaardig beveiligingsregiem: poort door en telefoons inleveren.

Vervolgens worden we ontvangen in een ruimte waar ons een tweetal films worden vertoond waar alle (nieuwe) gevangenen kennis van nemen. Komt er op neer: hier zit je voorlopig, je bent je vrijheid voorlopig kwijt en dit zijn de regels.

Het zal je verbazen maar het uitgangspunt is: je moet vanaf nu alles zelf doen! Wat? Hoe bedoel je? Zelf doen wat en hoe dan? Welnu, zo geeft de manager aan *"Je hebt rechten; 1 uur luchten en 1 keer in de week douchen, maar je kunt door niet passief te zijn en je goed te gedragen voorkeuren genieten. Dus als je je gaat aanmelden voor werkzaamheden en je gedrag aanpast, kun je meer tijd doorbrengen buiten de cel"*.

Het zet menig Rotary gast aan het denken.

Er mogen te allen tijde vragen worden gesteld en waarschijnlijk met de classificatie accountant bij de club vragen ook de leden van RC Nieuwerkerk de medewerkers van de P.I. de oren van het hoofd: hoeveel mensen zitten hier, hoeveel personeelsleden etc etc.

Kortom de P.I. Dordrecht kan 440 verdachten en veroordeelden opvangen. Er zitten er nu 370 en de personele bezetting is ongeveer 1 op 1, net als op een cruiseschip zeg maar! Maar verder gaat de vergelijking niet.

80% van de inwoners is weliswaar Nederlander maar met een buitenlandse achtergrond. Dat verschilt met andere P.I.'s elders in het land. Er zijn 26 P.I.'s met in totaal 8.000 gevangenen (capaciteit is 9.000 gevangenen).

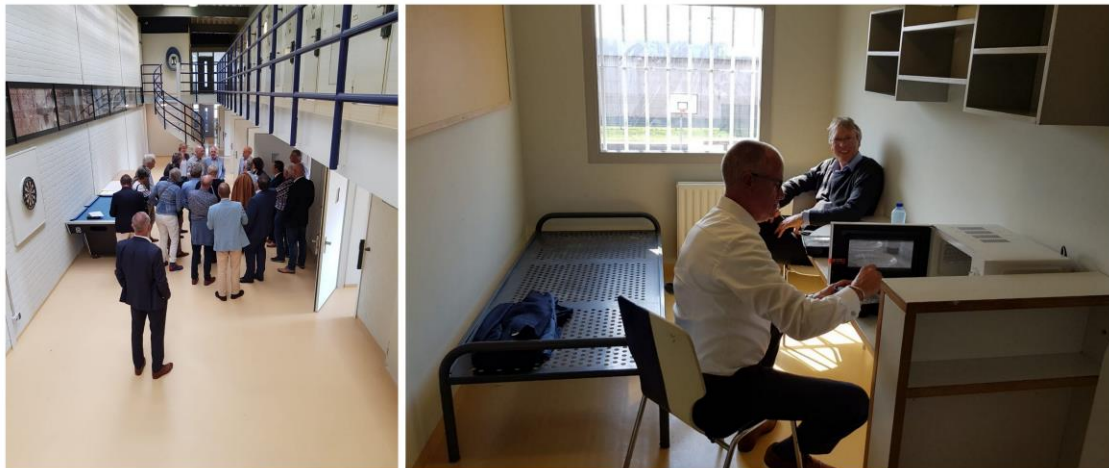
De manager neemt ons mee op de rondleiding door het complex waar een drietal gestraften zit met levenslange opsluiting. Enig ongemak maakt zich meester van de aanwezigen.... maar er zijn natuurlijk ook bewoners die binnenkort weer op straat staan en in een verlicht regiem zitten. Dat ziet er als volgt uit: overdag zijn de heren buiten de gevangenis muren doende. Ze moeten zich melden om 17:00 uur en vanaf 21:00 uur gaan de celdeuren op slot tot het moment dat ze de volgende dag weer gewekt worden voor een nieuwe dag.

De stroom van informatie houdt aan; de manager is een bijzondere ambassadeur van deze P.I. en heeft daar ook een unieke rol; zo mag hij ondernemer zijn met KPI's en ROI target hoewel hij virtueel ook handboeien om heeft want de investeringsmogelijkheden zijn zeer beperkt. Hij "beklaagt" zich tussen de regels door dat de investering van € 9.000 voor nieuw gereedschap wel een *crime* is.

Zijn omzet doelstelling is € 900.000 op jaarbasis met een marge van € 300.000. Het is de manager vorig jaar gelukt zelfs met € 20.000 over target.

Hij neemt ons mee door alle werkplaatsen. Er wordt met veel met hout gewerkt. Zo worden er schuttingen in elkaar gezet, tafels en andere meubelstukken gemaakt. Ik vraag me af wat er in de gedachten van de veroordeelden omgaat; Houd moed of hout moet, wat zal het zijn?

Verrassend dat de gevangenen hier veel vrijheid genieten, zelf ruimte kunnen openen en kunnen sluiten. De manager wijst dat aan zijn insteek dat als je het verdient het ook kan. Toch is zijn vertrouwen in de medemens wat terughoudender dan gemiddeld.

Vervolgens komen we aan op een vleugel die helemaal leeg lijkt te staan, dat blijkt achteraf met opzet te zijn gedaan voor ons. De manager nodigt ons uit om met twee man op cel te gaan zitten en te ervaren wat het is om de deur achter je dicht te horen vallen en het laatste beetje vrijheid je ontnomen wordt. De auteur gaat dan maar met C.H te U op cel en tot ieders verbazing staat er eten klaar dat we zelf mogen warm maken in de minimagnetron net zoals veroordeelden dan ervaren, elke dag weer. Het eten is niet slecht.

Meer als 50% van de mensen zit er heel kort, 25% slecht anderhalve maand en dan de echte boeven langer tot inderdaad 3 maal levenslang.

Als we naar buiten kijken door het raam met het hekwerk ervoor bekruipt toch al snel het gevoel van machteloosheid. Je kunt dus niet even in de avondzon gaan zitten. Vanzelfsprekendheden zijn er zomaar niet meer. Dan de wetenschap dat de gevangenen vaak zonder huurhuis, zorgverzekering of wat dan ook weer op straat komen te staan, voedt veel begrip en sympathie dat het voor de maatschappij beter is dat de gevangenen zo snel mogelijk weer aan het (gewone) werk gaan en niet gaan terugvallen in een crimineel milieu. Het behalen van een certificaat of bewezen kunde zouden potentiële werkgevers ook moeten motiveren om deze heren een kans te geven. Met het initiatief van onze voorzitter zijn deze mensen zeer geholpen: het op de rit krijgen van een nieuw leven; huisvesting, een nieuwe zorgverzekering, schuldsanering etc. Natuurlijk zijn en blijven er top boeven

die dat allemaal geschoten zal zijn. Er zitten ook een aantal die het niets uitmaakt, toegeven erg veel geld te hebben en te genieten van de status die ook een veroordeling kan geven (maar dan wel bij een heel beperkt deel van de maatschappij).

De manager vertelt, nadat we na deze unieke ervaring onze weg door het complex vervolgen, dat men 200 telefoons per week uit handen van de gevangenen weet te houden. Het leeuwendeel wordt over de muur op de luchtplaats gegooid, of tijdens het bezoek met familie heimelijk overgedragen.

We komen terug bij de ingang, nemen onze persoonlijke spulletjes weer in ontvangst en na dankzegging aan de manager en het overhandigen van wat aandenken, vertrekken we naar het nabijgelegen restaurant en hotel Augustus. Een pracht locatie met kruidentuin en hotel in de watertoren, hoe schril kan het contract zijn?

We drinken nog een borrel en een nuttigen een knabbel, waarna de avond officieel wordt afgesloten.

Het was bijzonder.